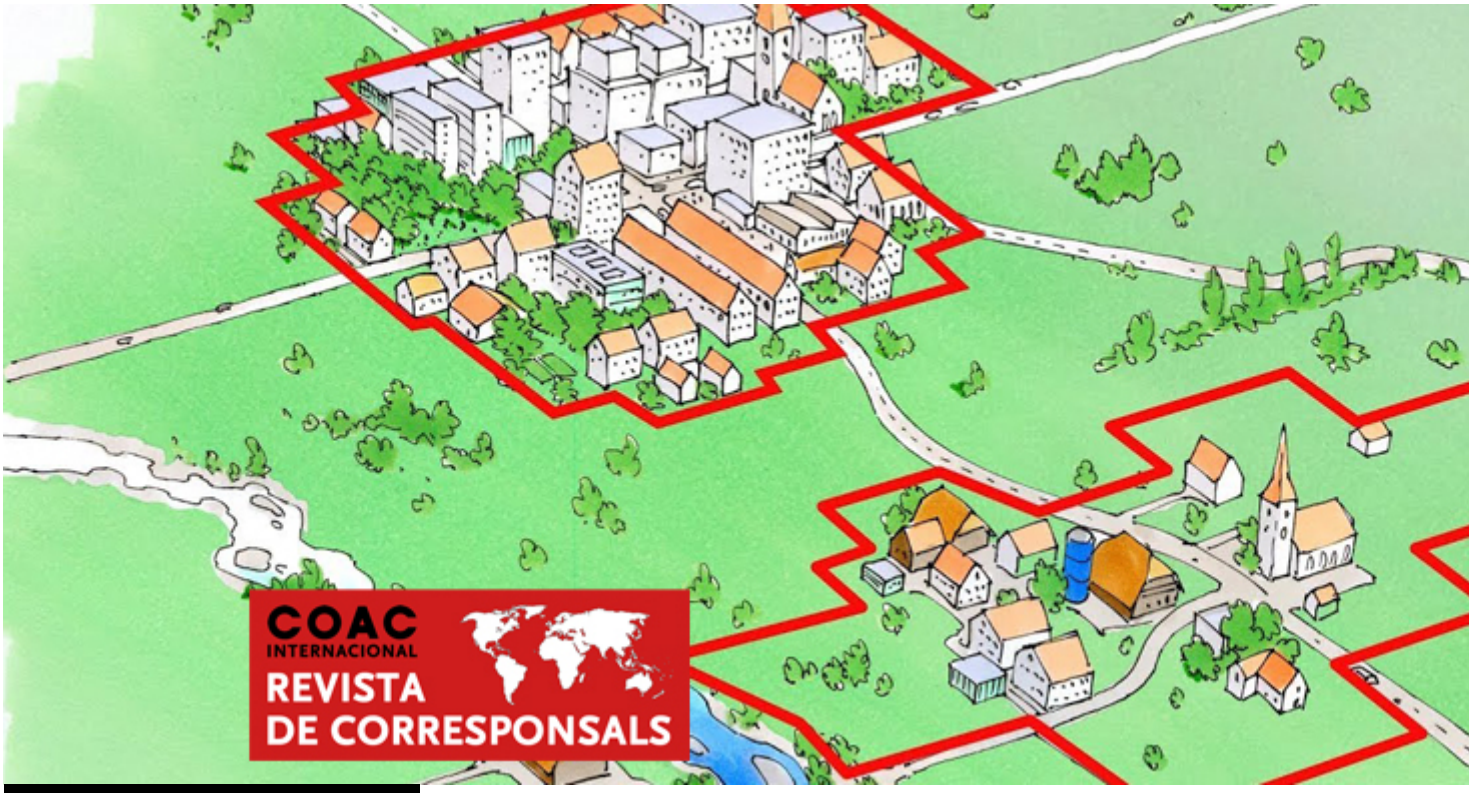
Publicat a *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (https://www.arquitectes.cat)

© Govern federal de Suïssa

El pròxim diumenge 10 de febrer 2019 el poble suís ha de votar sobre una iniciativa legislativa per inscriure a la constitució una llei que no permeti la creació de noves superfícies construïbles.

Què es considera creixement urbà desordenat? La iniciativa considera que a suïssa des de 1985, hi ha 584 Km² de superfície de territori que han acollit nous edificis, aquest creixement suposa un augment del tràfic de vehicles, noves construccions d'infraestructures viàries i en conseqüència la degradació del sòl i el territori.

Es considera que el conjunt del territori suís, en els últims vint-i-quatre anys ha perdut 850

km² de terres cultivables. El conjunt de les superfícies construïbles ha augmentat el 44% entre el 1985 i el 2009, però la seva població només ha augmentat un 17%, així doncs la superfície construïble ha augmentat més del doble que la població. Evidentment aquestes superfícies engloben la construcció d'edificis d'ús administratiu, equipaments públics, infraestructures, etc., necessàries pel desenvolupament de la població i pel creixement econòmic, però també, a causa de la construcció d?habitatge de baixa densitat, per tant molt afectada per la manera d'utilitzar el territori.

El nivell de creixement urbà desordenat, no es determina únicament mitjançant l'ordenació del territori, sinó a través també del repartiment dels habitants en aquest territori, com més distància entre construccions, més creixement descontrolat, més infraestructures necessàries, més tràfic urbà i en conseqüència, menys densitat urbana. La mobilitat necessària per al funcionament del creixement mitjançant la construcció d'infraestructures viàries i ferroviàries, provoca la construcció de superfícies i reserves naturals així com la fragmentació del territori.

El major dels problemes, és la manca de densitat urbana del territori que implica la constant requalificació de sòl, avui en dia dues terceres parts del parc immobiliari suís en zones construïbles estan ocupades per construccions de molt baixa densitat, amb altures de planta baixa i un pis (PB +1), així doncs el potencial d'utilització de sòl domèstic està incorrectament explotat.

La influència de la construcció fora de les zones construïbles és important, a dia d'avui un 22% de les construccions del país es troben en territoris agrícoles, però tan sols el 48% de la població que les ocupa, es dedica a l'agricultura o ramaderia. Així doncs, el 40% tenen funcions terciàries i la resta a altres funcions, això demostra que la majoria d'edificis fora de zones constructives han estat planificades incorrectament, aquestes construccions solen ser edificis industrials, equipaments hotelers, esportius, infraestructures públiques, acadèmiques, etc., que necessiten gran nombre d'infraestructures de comunicació viària, així com serveis d'aigua, electricitat i telecomunicació, pel seu desenvolupament i funcionament.

Tot i això la iniciativa té la desaprovació del govern i del parlament i queda a l'espera de la ratificació del poble, ja que presenta dos punts difícilment aplicables. La nova llei planteja la compensació de les noves zones construïbles per la desqualificació d'altres zones construïbles existents, forçant així la densificació de la zona construïble i la zona desqualificada obtindria categoria agrícola. El segon punt és la impossibilitat de construir en zones agrícoles, construccions que no van lligades al desenvolupament agrícola, limitant així el creixement de les infraestructures.

Aquest dos últims punts esmentats amb anterioritat, suposen un problema pel creixement industrial i en conseqüència econòmic del conjunt del territori, ja que gran nombre d'infraestructures i serveis, com hospitals, escoles, instituts, centres comercials o universitats estan construïts sobre terrenys no construïbles, ja que són grans consumidors de sòl i es desenvolupen al seu voltant gran nombre d'infraestructures. La ubicació d'aquests, en zones construïbles existents, suposarien una disminució de les superfícies dedicades a l?habitatge i per tant una pressió sobre el mercat immobiliari, fortament especulatiu ja en el conjunt de les zones urbanes del país.

Altres punts difícils d?aplicar són: la percepció de la població sobre el nuclis urbans i si tota la població ha de viure en zones urbanes, si existeix la llibertat a la propietat privada individual i no col·lectiva, si un pot decidir on viure i com vol viure. Quina és la densitat màxima i

admissible a les ciutats? Quina alçària màxima han de tenir el edificis? És possible integrar edificis de gran altura en el territori? Quin és la densitat del territori? Com volem ordenar el nostre territori?

Mentre l?imaginari col·lectiu entén que la preservació del territori és necessària i que l? única solució és la densitat, a dia d?avui encara costa fer entendre als propietaris que el seus barris de cases, la ciutat-jardí, esdevindran amb la llei, un barri de ciutat amb forta densitat o que qui decideix viure en zones agrícoles sense dedicar-se a l?agricultura haurà de viure en zones urbanes i ciutats.

Gabriel Sibils, arquitecte. Corresponsal del COAC a Lausana, Suïssa. Febrer 2019

[1]

Tornar [2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : https://www.arquitectes.cat/ca/mon/suissa-referendum-creixement-urba?language=ca

Links:
[1] https://www.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/17777?language=ca
[2] https://www.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29?language=ca